

РЕШЕНИЕ

гр. София, *И.У.М.*..... 2014 г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав, на девети май две хиляди и четиринадесета година, в открито заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТКО ПЕТКОВ

При секретар Камелия Стоянова, като разгледа докладваното от съдия Петков наказателно административен характер дело № 5990/2014г., за да се произнесе взе предвид следното:

С наказателно постановление № РД-10-8/11.02.2014г. издадено Председателя на Съвета за електронни медии, е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лева на „ТВ Седем“ ЕАД ЕИК 175093731 със седалище гр. София, за това, че е отказало да предостави право на отговор, надлежно поискано на 23.08.2013г. от засегнатото лице Павел Антонов – председател на УС на сдружение „България без дим“, представляващо административно нарушение по чл.18, ал.3, вр. чл.18, ал.1 от Закона за радиото и телевизията, като е налице повторност на нарушението по смисъла на чл.126, ал.3 ЗРТ.

Срещу наказателното постановление е подадена жалба от „ТВ Седем“ ЕАД. Изложени са доводи, че неправилно е било възприето от наказващият орган, че електронното съобщение е автентично, тъй като въпросът за авторството му не е безспорно установен. Не е установено по безспорен начин и че право на отговор не е предоставяно. Налице е неправилна материално-правна квалификация на нарушението, тъй като в наказателното постановление се твърди, че нарушителят е отказал да предостави право на отговор, а правната квалификация отразява неосигуряване на включването на отговора в предаване съобразно изискванията на закона. Процесното електронно съобщение не е отговор по смисъла на ЗРТ, тъй като не съдържа искане за разпространение на гледната точка на засегнатото лице, като в него и не са посочени датата и часът на предаването, които са задължителни реквизити. Предвид това се иска обжалваното наказателно постановление да бъде отменено изцяло или алтернативно да бъде намален размерът на наложената санкция до законоустановения минимум.

Въззиваемата страна, чрез процесуалният си представител, изразява становище, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, след като прецени оплакванията в жалбата и след като провери изцяло обжалваното наказателно постановление, намира следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от страна имаща процесуалното право на жалба - нарушител, като съответства на изискванията на закона.

36

От събраните доказателства в хода на производството пред административно-наказващият орган и в съдебното производство, по делото се установява следната фактическа обстановка:

Дружеството жалбоподател „ТВ Седем” ЕАД е доставчик на медийни услуги, който създава и разпространява програма „TV 7”. На 22.08.2013г. по тази програма е излъчено предаването „Добро утро, България”, в рамките на което гостуващи лица са коментирали теми, свързани с категоризацията на заведенията в България и либерализиране на действащата забрана за тютюнопушене на закрити обществени места, като по време на разговорите се споменава и името на сдружение „България без дим”, включително и по отношение на финансирането му.

Към посоченият момент председател на сдружение „България без дим”. БУЛСТАТ 176250071 е Павел Павлов Антонов. Същият на 23.08.2013г. е изпратил електронно съобщение – имейл, до „ТВ Седем” ЕАД, в което е описал горното предаване и посочените коментари, както и че е намесено името на сдружението, като конкретно в съобщението се твърди, че са направени инсинуативни твърдения, което по странен начин обвързват гражданската подкрепа за една европейска мярка, каквато е пълната забрана за тютюнопушене на обществени места с търговията и разпространението на наркотици и марихуана, като поради това, както и с оглед интереса на водещата към въпроси, свързани с финансирането на сдружението, както и други допълнителни въпроси, засегнати в разговора, в края на писмото е изказана молба да бъде дадена възможност на негов представител да разясни въпросите, както и е заявено, че подателят на писмото вярва, че правото им на отговор ще бъде удовлетворено в духа на добрите практики на журналистическата етика и българското медийно законодателство. В края на електронното съобщение като негов подател е посочен Павел П. Антонов, журналист, председател на УС на сдружение „България без дим”, както и телефон за връзка.

Следващото предаване „Добро утро, България” по същата телевизия е излъчено на 26.08.2013г., като в него не са предприети действия по отношение на съобщението до „ТВ Седем” ЕАД, описано по-горе.

С наказателно постановление № 95/2011г., влязло в сила на 07.05.2013г., дружеството жалбоподател е наказано за нарушение по чл.18, ал.3 ЗРТ.

На 25.10.2013г., в присъствието на двама свидетели, е съставен АУАН № НД-01-114, за това, че жалбоподателят е отказал право на отговор, надлежно поискано от засегнатото лице, като на същата дата актът е предявен и връчен на упълномощен представител на дружеството. Въз основа на него на 11.02.2014г. е издадено обжалваното наказателно постановление.

Съдът намира описаната фактическа обстановка за безспорно установена от доказателствените материали по делото – показанията на актосъставителя

както и писмените доказателства. Актосъставителят изяснява начинът на извършване на проверката, както и въз основа на какво е възприел описаната в акта фактическа обстановка, като изявленията му кореспондират със събраните писмени доказателства. По делото е приложено и процесното електронно съобщение, като по отношение на съдържанието му съдът счита, че това дали представлява валидно искане за предоставяне право на отговор е въпрос по същество. В съобщението е посочена дата на изпращане, като доколкото не са налице доказателства, които да установяват различна дата на получаването му от дружеството жалбоподател или неполучаването въобще, то тази дата следва да се приеме за достоверна.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

В хода на административно-наказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, въпреки че АУАН и НП са издадени от компетентни по смисъла на закона лица.

Налице е допуснато съществено процесуално нарушение при издаването на НП, тъй като описаните в него съставомерни факти не съответстват изцяло на констатираните в АУАН факти, като са изложени допълнителни такива. Съгласно изложената фактическа обстановка в НП, дружеството жалбоподател е отказало да предостави право на отговор на засегнато лице, като нарушението е извършено повторно – след като по отношение на нарушителя има влязло в сила наказателно постановление, с което му е наложено наказание за същото нарушение, като изрично е посочено, че в случая е налице повторност по смисъла на чл.126, ал.3 ЗРТ и имуществената санкция следва да бъде в двоен размер. В АУАН са описани само фактите, че дружеството жалбоподател е отказало да предостави право на отговор на засегнато лице. Видно е, че с НП нарушителят е бил наказан за нарушение, чиито съставомерни факти не са били констатирани изцяло с АУАН и не са му били предявени, а в същото време допълнителните факти – предишно наказване, водят до по-тежка квалификация и съответно по-тежка отговорност – санкция в двоен размер, поради което с изложеното е нарушено правото на защита на жалбоподателя. След като е било установено, че нарушението е било извършено при условията на повторност, е следвало срещу нарушителят да бъде съставен нов АУАН, чрез който да му бъде повдигнато обвинение за това по-тежко нарушение и съответно да му бъдат предявени всички релевантни факти, във основа на които наказващият орган е приел, че следва да му се наложи наказание, а в случая е налице налагане на такова по непредявени с АУАН факти, поради което обжалваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. За пълнота следва да се посочи, че в случая съобразно мотивите на наказателното постановление повторността се явява квалифициращо

обстоятелство - факт, който добавен към деянието води до предвиждане на по-тежко наказание за него, поради наличието на квалифицираният състав на нарушение при повторност, а не отегчаващо отговорността обстоятелство, което би обусловило налагането на по-тежко наказание, но в рамките на предвиденото такова за основният състав на нарушението, т.е. без наличие на повторност.

Въпреки изложеното, което само по себе си се явява основание за отмяна на наказателното постановление, съдът счита за необходимо да изложи и доводи по същество, като намира, че от друга страна в случая е налице извършено административно нарушение и съответно основание за налагане на наказание. Съгласно чл.18, ал.1 ЗРТ лица и държавни и общински органи, засегнати в линейни медийни услуги, в които не са участвали лично или чрез свой представител, имат право на отговор. Съгласно ал.2 в 7-дневен срок от деня на предаването лицата или органите по ал.1 имат право да поискат писмено от съответния оператор предоставянето за разпространение на техния отговор, като в искането трябва да бъдат посочени оспорваните твърдения, както и датата и часът на предаването, а по силата на ал.3 операторът е задължен да осигури включването на отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време до 24 часа след получаването на отговор, като не се допуска изменение или съкращаване на текста. Съдът намира, че в случая са изпълнени изискванията за поискване на право на отговор от съответния оператор, доколкото в достатъчна степен е индивидуализирано предаването, като начинът на описанието му недвусмислено го посочва, както и са посочени оспорваните твърдения. Получаването на искането във вид на електронно съобщение изпълнява изискването за писмена форма, тъй като съгласно чл.3, ал.1 ЗЕДЕП електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизведено, като съгласно ал.2 писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. От друга страна съдържанието на този документ също достатъчно ясно дава възможност да се изведе, че подателят му желае право на отговор във връзка с конкретни твърдения, които счита, че засягат сдружението. Видно е и че е посочен включително телефон за обратна връзка, поради което е съществувала възможност за такава, при наличието на съмнение от страна на оператора за автентичността на писмото, както и за неговата цел. С оглед на това се установява неизпълнение на задължението по чл.18, ал.3 ЗРТ, но с оглед наличието на горепосоченото съществено процесуално нарушение обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Водим от горното, Софийски Районен Съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № РД-10-8/11.02.2014г. издадено Председателя на Съвета за електронни медии.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- София град в четиринадесетдневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ

№2681

гр.София, 16.04.2014г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-град, XI касационен състав, в съдебно заседание на двадесети март две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАТЯНА ЖИЛОВА

ЧЛЕНОВЕ: КРАСИМИРА ЖЕЛЕВА

АНТОНИ ЙОРДАНОВ

при участието на секретар Розалия Радева и прокурор Ютеров при Софийска градска прокуратура разгледа докладваното от съдия Жилова кнахд №741 по описа за 2015г.

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Съвета за електронни медии /СЕМ/ срещу Решение от 14.11.2014г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по н.а.х.д. №5990/2014г, с което е отменено наказателно постановление №РД-10-8 от 11.02.2014г., издадено от председателя на СЕМ. С наказателното постановление е наложена имуществена санкция на „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД в размер на 6 000 лева на основание чл.126 ал.1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ за нарушение на чл.18 ал.3 от същия закон.

Касаторът - Съветът за електронни медии, обжалва решението на районния съд като неправилно. Счита, че повторността на нарушението не е елемент от фактическото обвинение. Сочи, че предходното нарушение е установено с влязло в сила наказателно постановление, след като е било обжалвано от „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД и не представлява нов факт за наказаното лице, поради което и не следва да се предявява нов АУАН. Претендира се отмяна на съдебното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът - оспорва жалбата. Счита, че е налице и друго основание за отмяна на наказателното постановление, а именно, че правото на отговор е поискано по електронната поща с писмо, което не е подписано с електронен подпис.

Прокурорът счита жалбата за основателна.

Настоящият съдебен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В производството пред районния съд са установени следните факти:

Административно-наказателната отговорност на ответника е ангажирана за това, че не е предоставил право на отговор на Павел Антонов, журналист, председател на УС на сдружение „България без дим“, поискано по повод на коментари във връзка с финансирането на сдружението, изказани в предаването „Добро утро, България“, излъчено на 22.08.2013г. Правото на отговор е поискано от засегнатото лице чрез електронно съобщение, в което е посочен и телефон за обратна връзка. В следващото излъчване на предаването право на отговор не е предоставено.

Районният съд е приел, че правото на отговор е надлежно поискано, тъй като в достатъчна степен са описани предаването и оспорваните твърдения. Този извод на съда е правилен. Законът не поставя изискване подаването на искане за предоставяне на право на отговор, в случаите, когато е по електронен път, да се извършва с електронен подпис и да отговаря на изискванията на Закона за електронните документи и електронния подпис. Както правилно е приел районният съд, авторството на електронното съобщение е ясно и недвусмислено и не възниква съмнение за автентичността му. Освен това, при съмнение за автентичността на отговора доставчикът на медийни услуги е можел да установи контакт със засегнатото лице на посочения телефон за обратна връзка.

Нарушението по чл.18 ал.3 от ЗРТ е установено безспорно. Съгласно основния състав на санкционната разпоредба по чл.126 ал.1 от ЗРТ за това нарушение на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер – чл.126 ал.3 от ЗРТ.

Районният съд е отменил наказателното постановление, защото при определяне на санкцията административно-наказващият орган е взел предвид предходно наказателно постановление за същото нарушение, влязло в сила на 07.05.2013г., което не е било посочено в предявения АУАН. Районният съд е приел, че повторността е квалифициращо обстоятелство и представлява нов факт, за който трябва да бъде предявен нов АУАН по съответния ред. Този извод на съда е неправилен.

На първо място, макар и в наказателното постановление да са изложени мотиви за квалифицирано нарушение, имуществената санкция е определена в размер под средния по основния състав на нарушението, който се сочи и като правно основание за издаване на наказателното постановление. Административно-наказващият орган е ценил повторността като отегчаващо вината обстоятелство, а не е подвел отговорността по квалифицирания състав. Това не е нарушение на производствените правила, тъй като не нарушава правото на защита на наказаното лице.

На второ място, влязлото в сила предходно наказателно постановление за същото нарушение не представлява нов факт за наказаното лице, за който да трябва да му се повдигне ново административно-наказателно обвинение чрез връчване на АУАН. Изложените от касатора доводи в този смисъл са правилни.

На трето място, при правилно установени факти от административно-наказващия орган, но неправилна правна квалификация, съдът може да измени квалификацията като приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо

нарушение – аргумент от чл.63 ал.1 от ЗАНН и чл.337 ал.1 т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс

В разглеждания случай обаче, както се каза по-горе, имуществената санкция е наложена в границите по основния състав. Очевидно е че влязлото в сила предходно наказание не е постигнало целта си да превъзпита нарушителя към спазване на закона, поради което налагането на имуществена санкция над минималния размер по чл.126 ал.1 от ЗРТ, е в съответствие с чл.12 от ЗАНН.

Районният съд е отменил наказателното постановление в противоречие със закона - основание за отмяна на съдебното решение съгласно чл.348 ал.1 от НПК, приложим във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН. Съгласно чл.222 ал.1 от АПК, приложим във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН, когато отмени първоинстанционното съдебно решение, касационната инстанция решава делото по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентния орган в предвидената от закона форма и срокове. Безспорно е установено извършването на деянието, неговата противоправност и наказуемост. Административно-наказателната отговорност на ответника е правилно ангажирана. Наложената санкция е в законоустановените размери. Наказателното постановление е правилно и трябва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.222 ал.1 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 14.11.2014г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по н.а.х.д. №5990/2014г., и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №РД-10-8 от 11.02.2014г., издадено от председателя на СЕМ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/

ВЕРНО С ОРИГИНАЛА
СТАП: